

Harmoniserede gennemsnitlige inflationsrater i de 15 eurolande, 1999-2007

	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Grækenland	2,1	2,9	3,7	3,9	3,4	3,0	3,5	3,3	3,0
Spanien	2,2	3,5	2,8	3,6	3,1	3,1	3,4	3,6	2,8
Frankrig	0,6	1,8	1,8	1,9	2,2	2,3	1,9	1,9	1,6
Italien	1,7	2,6	2,3	2,6	2,8	2,3	2,2	2,2	2,0
Cypern	1,1	4,9	2,0	2,8	4,0	1,9	2,0	2,2	2,2
Luxembourg	1,0	3,8	2,4	2,1	2,5	3,2	3,8	3,0	2,7
Malta	2,3	3,0	2,5	2,6	1,9	2,7	2,5	2,6	0,7
Nederlandene	2,0	2,3	5,1	3,9	2,2	1,4	1,5	1,7	1,6
Østrig	0,5	2,0	2,3	1,7	1,3	2,0	2,1	1,7	2,2
Portugal	2,2	2,8	4,4	3,7	3,3	2,5	2,1	3,0	2,4
Slovenien	6,1	8,9	8,6	7,5	5,7	3,7	2,5	2,5	3,8
Finland	1,3	2,9	2,7	2,0	1,3	0,1	0,8	1,3	1,6

Kilde: EcoWin

Spørgsmål nr. 491:

Har Karlsruhedomstolens dom om Tyskland og den fælles mønt betydning for andre landes forpligtelser, jf. artikel 136 i TEUF?

Svar:

Domme afsagt af de enkelte medlemslandes domstole, herunder den tyske forfatningsdomstols dom fra 12. oktober 1993 om Maastrichttraktaten, ændrer ikke medlemslandenes forpligtelser efter traktaten. Det tilføjes, at TEUF artikel 136 er omfattet af det danske euro-forbehold og således ikke finder anvendelse for Danmark.

Spørgsmål nr. 492:

Begrænser artikel 138 i TEUF Nationalbankens og danske myndigheders muligheder for at indgå internationale aftaler?

Svar:

Artikel 138 i TEUF er omfattet af det danske euro-forbehold og finder således ikke anvendelse for Danmark. På den baggrund begrænser bestemmelsen ikke Nationalbanken og de danske myndigheders muligheder for at indgå internationale aftaler.

Spørgsmål nr. 493:

Kan der vedtages retligt bindende regler for beskæftigelsespolitikken, jf. artikel 145-148 i TEUF?

Svar:

TEUF afsnit IX vedrører samarbejdet på det beskæftigelsespolitiske område. Medlemsstaterne samordner deres beskæftigelsesfremmende indsats med henblik på at nå de beskæftigelsespolitiske målsætninger, herunder målsætningen om et højt beskæftigelsesniveau. Til det formål udarbejdes årlige retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, jf. TEUF artikel 148. De beskæftigelsespolitiske retningslinjer vedtages af Rådet. Hver medlemsstat forelægger Rådet og Kommissionen en årsrapport om de vigtigste foranstaltninger, den har truffet til gennemførelse af sin beskæftigelsespolitik på baggrund af retningslinjerne. Rådet foretager på baggrund heraf en gennemgang af gennemførelsen af medlemsstaternes politikker og kan rette henstilling til medlemsstaterne, hvis det finder det hensigtsmæssigt på baggrund af gennemgangen. Henstillinger er ikke bindende, jf. TEUF artikel 288.

Spørgsmål 494:

Er Laval-Vaxholm-dommen forenelig med den i artikel 152 i TEUF nævnte »hensyntagen til de nationale systemers forskellige karakter«?

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 175.